

9607 - Hak Dinin Kriterleri

Soru

Doğru bir dinin özellikleri nedir?

Detaylı cevap

Her bir tarikat/grup mensubu, kendi tarikatının hak bir tarikat olduğunu ve her bir dinin tâbileri kendi dinlerinin en doğru ve en ideal din olduğuna inanır. Tahrif edilmiş din mensuplarına veya beşerî sistemlerin tâbilerine inançlarına dair kanıtlar sorduğunda; babalarını bu yolda bulduklarını ve onların izinden gittiklerini öne sürerler. Sonra doğru olmayan rivayetleri, kusur ve hatalardan arınmamış hikâye ve kıssaları anlatıp dururlar. Kimin söylediği, kimin yazdığı, ilk kez hangi dilde yazıldığı ve hangi ülkede bulunduğu bilmedikleri gibi tanınmayan kitaplara itimat ederler. Dayandıkları metinler ve senetler bilimsel olarak düzeltilmediği halde bunları yüceltir ve kültür mirası olarak nesilden nesile aktarırlar.

Bilinmeyen bu kitaplar, hikayeler, körü körüne kabul edilen taklitler; dinler ve inançların ispatı konusunda delil ve dayanak olamaz!. Bütün bu tahrif edilmiş/değiştirilmiş dinler ve mezhepler hak mıdır? Batıl mıdır?

Tüm bunların hak olması imkânsızdır. Çünkü hak din birdir. Tüm bu tahrif edilmiş dinlerin ve beşerî tarikatların Allah katından getirilmiş olması imkânsızdır. Bu durumda hak olan dini batıl dinlerden ayırmamız için birtakım kriterlerin olması gerekir. Bu kriterler bir dinde gerçekleşirse bunun hak din olduğunu biliriz. Bu kriterlerden biri bulunmazsa o zaman o dinin batıl olduğunu anlarız.

Hak din ile batıl din arasında ayırım yapmamızı sağlayan kriterler şunlardır:

Birincisi:

İnsanlara aktarılmak üzere Allah tarafından melekler aracılığıyla bir peygambere indirilmiş olması.

Şüphesiz hak din, Allah'ın dinidir. Çünkü insanlara indirilen dine göre hesap soracak olan Yüce Allah'tır. Yüce Allah şöyle dedi: Biz, Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyüb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik. Dâvûd'a da Zebur vermiştik." (Nisa 163)

Başka bir ayette: "Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere, "Şüphesiz, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse bana ibadet edin." diye vahyetmişizdir." (Enbiya 25)

Böylece her kim Allah'a değil de kendine bir dini nispet ederse tartışmasız bu din batıldır.

İkincisi:

Sadece yüce Allah'a ibadet edilmesine davet etmesi, şirki ve şirke götüren tüm yolları haram kılması.

Çünkü tevhide davet tüm nebi ve peygamberlerin davetlerinin esasıdır. Her peygamber kavmine şöyle demiştir: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin için O'ndan başka ilahınız yoktur." (Araf 73)

Bunun üzerine şirki içeren ve Allah ile birlikte herhangi bir peygamberi, meleği veya evliyayı ortak koşan her din; batıldır. Din mensupları bu dini bir peygambere nispet etseler de bu, batıl olması hususunda bir şeyi değiştirmez.

Üçüncüsü:

Yalnızca Allah'a ibadet etmek, O'nun yoluna davet etmek, şirki haram kılmak ve anne-babaya isyan etmenin, haksız yere cana kıymanın, açık ve gizli ahlaksızlıkların haram olduğunu bildiren peygamberlerin davet ettikleri ilkelere uyulmalıdır.

Yüce Allah şöyle dedi:

"Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: 'Benden başka

ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin.” (Enbiya 25)

“De ki: “Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı şeyleri okuyayım: O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyi davranın. Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da biz rızıklandırırız. (Zina ve benzeri) Çirkinliklere, bunların açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Meşru bir hak karşılığı olmadıkça, Allah’ın haram (dokunulmaz) kıldığı canı öldürmeyin. İşte size Allah bunu emretti ki aklınızı kullanasınız.” (Enam 151)

“Senden önce gönderdiğimiz elçilerimize sor: Rahmân’dan başka kulluk edilecek ilâhlar var etmiş miyiz?” (Zuhruf 45)

Dördüncüsü:

Birbirine zıt hususlar içermemesi veya bir bölümü başka bölümden farklı olmamalıdır. Bir şeyi emrettikten sonra başka bir emirle iptal etmemesi gerekir. Bir şeyi haram kılıp daha sonra onun bir benzerini sebepsiz yere helal kılmaması gerekir. Bir şeyi bir gruba haram kılıp başka gruba izin vermez veya bir grubun yapmasına izin verip başka bir gruba yasaklamaz. Yüce Allah şöyle dedi: “Hâlâ Kur’an’ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah’tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.” (Nisa 82)

Beşincisi:

Din; insanların dinini, namusunu, parasını, canını, soylarını koruyan hususları içermeli ayrıca bu beş temel hususu koruyacak emirleri, yasakları, ahlâkı ve davranışları meşru kılmalıdır.

Altıncısı:

Din, tüm insanlara rahmet olmalı ve kendi zulümleri veya birbirlerine olabilecek zulümlerine karşı durmalıdır. Bu zulüm ister hak ihlalleri olsun ister büyüklerin küçükleri saptırmasıyla olsun dinin tüm zulüm çeşitlerine karşı olması gerekir. Yüce Allah, Tevrat’ın içerdiği rahmet hakkında şöyle dedi: “Mûsâ’nın öfkesi dinince (attığı) levhaları aldı. Onların yazısında Rableri için korku duyanlara bir hidayet ve bir rahmet vardı.” (Araf 154)

İsa a.s hakkında şöyle dedi: “Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik.” (Meryem 21)

Salih a.s hakkında şöyle dedi: “Ey kavmim! Söyleyin bakayım, eğer ben Rabbim tarafından apaçık bir delil üzerinde isem ve bana tarafından bir rahmet (peygamberlik) vermişse, O’na karşı geldiğim takdirde beni Allah’tan kim koruyabilir?” (Hud 63)

Kur’an hakkında şöyle dedi: “Biz Kur’an’dan, mü’minler için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz. Zalimlerin ise Kur’an, ancak zararını artırır.” (İsra 82)

Yedincisi:

Allah’ın şeriatına hidayet içermesi; Allah’ın insandan ne istediğini, nereden geldiğini ve nereye gideceğini anlatan bilgiler içermesi gerekir. Yüce Allah Tevrat hakkında şöyle dedi: “Gerçek şu ki, biz Tevrat’ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik...” (Maide 44)

İncil hakkında şöyle dedi: “Ona, yola iletici ve bir öğüt olarak İncil’i verdik.” (Maide 46)

“Müşrikler istemese de O dini (İslam’ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O’dur.” (Tevbe 33)

Hak din Allah’ın şeriatını içerir, nefse güven ve huzur verir. Tüm vesveseleri giderir, soruya cevap verir ve her soruna çözüm bulur.

Sekizincisi:

Doğruluk, adalet, emanet, tevazu, iffet ve cömertlik gibi güzel ahlâk ve amelleri emretmesi; ana-babaya isyan, öldürmek, yalan söylemek, haksızlık, haddi aşmak, cimrilik ve gibi ahlaksızlık gibi kötü ahlâk ve amelleri yasaklaması gerekir.

Dokuzuncusu:

İnananlara mutluluk gerçekleştirilmesi

Yüce Alla şöyle dedi:

“Ta, Ha. (Ey Muhammed!) Biz, Kur’an’ı sana sıkıntı çekesin diye değil, ancak (Allah’ın azabından) korkacaklara bir öğüt (bir uyarı) olsun diye indirdik.” (Taha 1-2)

Doğru fitrata uygun olması. Yüce Allah şöyle dedi: “Allah’ın insanları üzerinde yarattığı fitrata sınıksız tutun.” (Rum 30)

Doğru akıl ve mantığa uygun olması. Şüphesiz gerçek ve doğru din Allah’ın şeriatıdır. Doğru akıl Allah’ın yaratmasıdır. Allah’ın şeriatı ile yaratmasının birbirine çelişmesi imkânsızdır.

Onuncusu:

Hakka davet etmesi ve batıldan sakındırması; hidayete iletmesi ve sapıklıktan uzaklaştırması, insanları hiçbir eğriliği ve sapkınlığı olmayan doğru yola çağırması gerekir.

Yüce Allah cinler hakkında şöyle dedi: Dediler ki: “Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Mûsâ’dan sonra indirilen, kendinden önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik.” (Ahkaf 30)

Sıkıntılarını olacak bir şeye davet etmez. “Ta, Ha. (Ey Muhammed!) Biz, Kur’an’ı sana sıkıntı çekesin diye değil, ancak (Allah’ın azabından) korkacaklara bir öğüt (bir uyarı) olsun diye indirdik.” (Taha 1-2)

Onların helakı/zararı olacak bir şeyi emretmez: “Kendinizi helâk etmeyin. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.” (Nisa 29)

Cinsiyet, renk ve kabile sebebiyle din mensupları arasında bir ayırım yapmaz. Yüce Allah şöyle dedi: “Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.” (Hucurat 13)

Hak dinde üstünlük Allah takvasıyladır.

En iyisini Allah bilir.